

N:o 171.

Af herr **A. P. Danielson**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om utgifvande af en statstidning för legala tillkännagifvanden m. m.

Länge har den uppfattningen varit mera allmänt gällande, att den annonsering, som finnes i lag anbefald och som upptages i Post- och Inrikes-tidningar, är till följd af annonsernas dyrhet en tunga för den stora allmänheten och särskildt för den fattigare befolkningen mycket tryckande.

Det har uppgifvits att svenska akademien genom åberopande af erhållet privilegium af den 20 december 1791 vore såsom utgifvare af Post- och Inrikestidningar ensam berättigad att få nämnda tidning erkänd som den enda med laga vitsord att upptaga den i lag anbefalda annonseringen i »allmänna tidningarne».

Då emellertid svenska akademien icke, på sätt i tryckfrihetsförordningen stadgas, förnyat det uppgifna privilegiet, utan på 1830-talet lät det förfalla, lärer väl deraf ej hinder möta att ordna den lagtvungna annonseringen mera tidsenligt och på annat sätt än nu.

Enär denna i lag anbefalda annonsering i allmänna tidningarne med skäl kan hänföras till en lagtvungen skatt, som är pålagd svenska folket i alla de fall, då allmänna eller enskilda rättsförhållanden eller borgerliga angelägenheter i lag så bjuda, så torde äfven vara skäl att tillse, att denna skatt icke utgår med större belopp, än behovet kräfver, och att den icke godtyckligt bestämmes af en enskild person eller af svenska akademien.

Det är nogsamnt bekant att, ehuru Post- och Inrikestidningar utgår i en upplaga af icke så betydligt antal exemplar och eger en mycket begränsad läskrets mot en del andra tidningar, den ändock gifver svenska akademien betydlig inkomst derigenom, att akademien bortarrenderat tidningen till enskild person. Huru stor arrendesumma som betingats kan jag icke upp-gifva, emedan svenska akademien har vägrat att gifva meddelande derom, som synes af statsrevisorernas senaste berättelse eller den, som afgifvits öfver granskningen af statsverkets räkenskaper och förvaltning för 1886, sidorna 278—285, hvartill jag i detta afseende vågar hänvisa.

För att i förenämnda afseende få, som mig synes, en skattejemkning för den stora allmänheten och för att på samma gång få ett mera allmänt och verkligt gagn af den lagtvungna annonseringen, har jag trott tiden vara inne, att Riksdagen vidtager åtgärder i denna fråga. Jag har nemligen tänkt mig att sådana tillkännagifvanden, som äro såväl för embetsmyndigheter som enskilde enligt lag och författningar påbjudna, må kunna införas i en statstidning, afsedd uteslutande för dylika tillkännagifvanden och meddelanden från Riksdagen samt regeringen i vissa ärenden. Jag anser att denna tidning skulle utgifvas under statens kontroll och utdelas till embetsverk och myndigheter samt rikets kommuner äfvensom finnas att tillgå genom prenumeration och försäljning; att tryckningen af sagde tidning borde ske efter täflan, genom aftal för viss tid, med enskildt tryckeri i hufvudstaden, eller så som i vanliga fall för tryckning af de så kallade länskungörelserna tillgår, samt att annonspriset för legala annonser beräknades till så lågt pris som möjligt och så, att endast omkostnaden för tidningens utgifvande blefve i medeltal ersatt.

Då ordnandet af förenämnde, af mig afsedda fråga, som rätt väsentligen berör den stora allmänheten såväl beträffande penningar som i rättsligt hänseende, svårligen torde kunna komma till stånd utan en föregående utredning, anser jag lämpligast vara, att Riksdagen ville hos Kongl. Maj:t anhålla om en sådan utredning och att Kongl. Maj:t ville till Riksdagen afgifva förslag till frågans fullständiga ordnande i det af mig angifna syfte.

På grund af hvad jag här i korthet anfört vågar jag vördsamt yrka,

att Riksdagen må hos Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes föranstalta om utredning i syfte att alla legala tillkännagifvanden såväl af embetsmyndigheter som enskilde i de fall, då sådana offentliga till-

kännagifvanden äro enligt lag och författningar dem ålagda, må införas i en statstidning, afsedd uteslutande för dylika tillkännagifvanden och för meddelanden från regeringen och Riksdagen i vissa ärenden, utgifven under statsmyndighets kontroll samt så ordnad, att berörda tillkännagifvanden med lätthet må kunna i sina olika grupper igenfinnas och med minsta möjliga kostnad för vederbörande, hvilken utredning äfven torde omfatta frågan i hvad mån och på hvilket sätt samma statstidning borde kostnadsfritt utdelas, samt till nästa Riksdag inkomma med förslag i ämnet.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 22 februari 1888.

A. P. Danielson.
